

Svar, som den højtærede Konseilspræsident gav mig i Anledning af mit Spørgsmaal, og det fremgaar deraf, hvad jeg nok fik Indtryk af i Gaar, at den højtærede Konseilspræsident i Virkeligheden ingenting har svaret. Han har ikke svaret andet end dette, at dersom han og hans Parti faa Flertal ved Valget, vil der fra Regeringens Side fremkomme et Forslag om at revidere Forsvarsordningen i Overensstemmelse med hans Partis Program, og dersom Landstinget modsætter sig denne Revision, bliver der Kamp. Men hvad den højtærede Regering i øvrigt vil foretage, vilde den højtærede Konseilspræsident ikke sige noget om. Det var et „taktisk“ Spørgsmaal, og man kan ikke afsløre sin Taktik overfor Modstanderne. Ja, jeg har ikke været i Tvivl om, at Regeringen vilde komme med et Forslag om Forsvarslovenes Forandring, hvis den fik Magt dertil, og faar den Flertal, vil det jo blive ret interessant at se et saadant Forslag. For det første vil det blive interessant at se, om den høje Regering er i Stand til at forelægge et saadant Forslag. Og hvis den kan det og det bliver forkastet af Landstinget, hvad det selvfølgelig gør, vil det endvidere være interessant at se, om Regeringen vil være i Stand til at opløse Landstinget paa det Spørgsmaal. Jeg ved ikke, om disse Ting kunne passere Statsraadet, men det ville vi altsaa faa at se, naar den Tid kommer. Det vil have sin Interesse, naar saa Kampen kommer, hvis det gaar saaledes, som Regeringen ønsker, at se, hvorledes Regeringen vil stille sig, medens denne Kamp staar paa; thi fordi man kæmper om en Sag, og fordi det muligvis er vedtaget i Folketinget, at disse Forsvarslove skulle forandres, ere de jo ikke forandrede, og Loven gælder jo fremdeles. Jeg ser nok, at der i Grundlovsforslaget, som det foreligger i det andet Ting, er et Forslag, stillet af et Mindretal, som gaar ud paa, at naar et Forslag er vedtaget af Folketinget to Gange efter hinanden, er det Lov, naar Ministeren underskriver dette. Men dette er jo ikke blevet Lov endnu, om det nogen Sinde bliver det; indtil vi faa en Grundlovsforandring, maa et Lovforslag for at blive Lov jo vedtages af begge Ting. Altsaa, jeg ønsker at vide, hvorledes den højtærede Regering vil stille sig, medens denne Kamp staar paa, og de gamle Love, dem, vi vedtog i Fjor, fremdeles ere gældende. Vil den saa foretage det, der er nødvendigt for, at Lovene kunne komme til at virke efter deres Forudsætning, eller vil den det ikke?

Konseilspræsidenten (Zahle): Det ærede Medlem stod selv i Gaar og argumenterede over Spørgsmaalet om, hvorvidt det var rigtigt, at jeg havde brugt den Vending, at en Bevilling blev „tvungen ind“ paa Finansloven af en særlig Lov, eller om det ikke var rigtigt, at jeg havde brugt netop den Vending. Det ærede Medlem savner derfor aldeles ikke Svar paa noget af det, han spurgte om. Ikke i mindste Maade; han har faaet Besked baade om Ministeriets Opfattelse af de bestaaende Loves Betydning, og han har faaet Besked om Ministeriets almindelige politiske Hensigter. Om dets nærmere taktiske Manøvrer og om, hvorledes det tænker sig at optræde i denne Kamp overfor Modstanderne, have Modstanderne i Sandhed lige saa lidt Ret til at faa noget at vide, som den, der staar og fægter med en anden med Fleuret, har Ret til at vide i Forvejen, om han har i Sinde at stikke ham i Quart eller Terts.

Jeg skal saa vende mig til det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), der sagde til mig, at der ikke var noget fornuftigt Menneske, der kunde være i Tvivl om, at det ærede Medlem, uagtet han havde stemt mod de nuværende Forsvarslove, dog ønskede at se dem gennemført. Jo, der er mange fornuftige Mennesker, der ere af den Opfattelse, at en halv Fæstning er den daarligste Foranstaltning ved København, som overhovedet kan eksistere, og den Forsvarsordning, vi have, gaar ud paa, at Københavns Befæstning skal nedlægges om 12 Aar — ja, nu er det ikke mere 12 Aar, det er 12 Aar fra Lovenes Vedtagelse —, og hvis de nu bestaaende Love gælde til den Tid, maa Københavns Landbefæstning nedlægges. Og det er muligt, at det ærede Medlem som mange andre fornuftige Mennesker kan anse den Ordning for overordentlig slet.

Hvad Retsplejeloven angaar, er det rigtigt, at jeg ikke ønsker, at en Retsplejelov som den Alberti'ske skal træde ud i Livet, fordi den er meget dyr, og fordi den dog ikke er nogen virkelig Reform af vor Retspleje. Men jeg er saa lykkelig, at jeg ikke har behøvet at røre en Finger i denne Rigsdagssamling for at forhindre, at den kom til at træde ud i Livet, idet Supplementslovene have ligget ganske roligt i Udvalget. Jeg tvivler ikke om, at det ærede 2det Medlem for 2den Kreds har arbejdet med overordentlig Energi paa disse Supplementslove, men han har i hvert Fald forekommet det mig, haft dem hele Samlingen igennem og derved hindret, at